

Mansnamnet *Haurr* förekommer även Sö 298. — *Holmfridr* är ett av de vanligaste kvinnonamnen under vikingatiden. Det förekommer i många andra uppländska inskrifter: U 75, 89, 97, 107, 144, 152, L 19 Vadsunda prästgård, L 21 Ala, Vadsunda sn, L 85 Balingsta prästgård, L 95 Dalby kyrka, L 246 Källslätt, Viksta sn, L 452 Mölneby, Vallentuna sn, L 524 Lunda kyrka, L 689 Löts kyrka, L 1551 Övergrans kyrka, D 1:157 Oltomta, Vänge sn, D 2:105 Lingsberg, Vallentuna sn, sannolikt även L 146 Sundbro, Bälunge sn, och L 285 Bro, Edsbro sn; dessutom i ett par sörmländska: Sö 109 och 126. Även under medeltiden är det »rätt vanligt».

26. Hilleshögs kyrka.

Pl. 12.

Litteratur: L 343. J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 229 a; UFT 2 (1872), s. 29; E. Brate, Anteckningar (ATA).
Äldre avbildningar: Peringskiöld a. a. (osign. teckning); Brate 1901 (ATA).

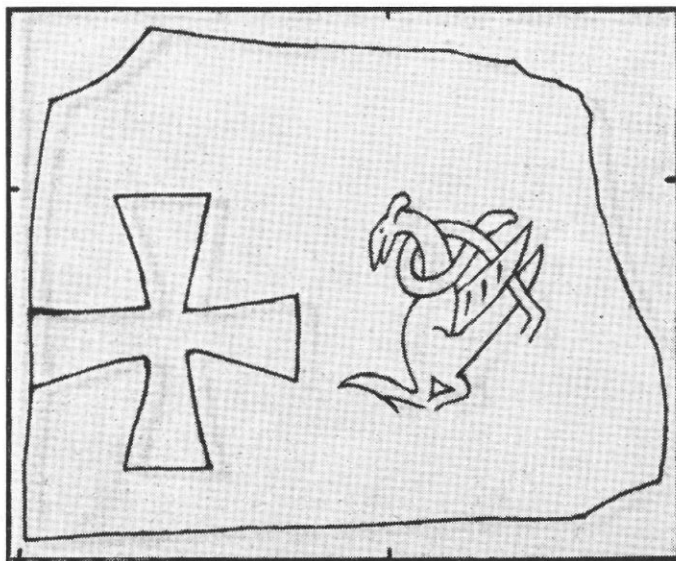

Fig. 20. U 26. Hilleshögs kyrka. Ur: J. Peringskiöld, Monumenta.

Stenen satt enligt Peringskiöld i »Hillersjö Sakerstiemur Öster om». Den är inmurad i södra ytterväggen av sakristian.

Sandsten. $0,98 \times 0,75$ m. (över korsmitten).

Ristningen består av ett kors och därunder en djurbild (enligt Liljegren en fågel). Inga runor.

27. Hilleshögs kyrka.

Pl. 12.

Stenen sitter inmurad i fönstret på sakristians södra yttervägg, straxt ovanför U 26.

Sandsten. $0,60 \times 0,37$ m.

Ristningen består av ett kors.

28. Hilleshögs kyrka.

Pl. 13.

Fragment av en runsten, som år 1928 av amanuensen E. Floderus anträffades liggande på södra kyrkogårdsmuren; nu förvarat i kyrkans vapenhus. Möjligen har det utgjort en del av samma runsten som U 24, då stenarten är densamma (sandsten). $0,30 \times 0,28$ m.

Inskrift:

smn s